

ffjellige Lovforslag, som Taler er om —, men at det naturlige Forhold ved saadanne Leiligheder var det, at man, naar et Lovforslag var blevet vedbørligt behandlet i det Thing, som først havde havt det til Behandling, da i det andet Thing i Hovedsagen kun forvissede sig om, at de Grundsætninger, hvorpaa Lovforslaget hvilede, i det Hele vare af den Besskaffenhed, at man troede at kunne slutte sig til det, medens man ikke tænkte paa ogsaa i alle Enkeltighederne paany at gaae ind paa en saadan Døftelse og Berigtigelse af Lovforslaget, som det allerede var undergaaet. Selvfølgelig er man naturligtvis, hvis man deri finder Feil, som man ikke troer at kunne undlade at rette, eller hvis man deri finder Afvigelser fra de Grundsætninger, som man troer at burde fastholde, nødt til at gjøre Forandringer i Lovforslaget; men jeg troer dog, at en saadan lempelig Behandling som den antydede af de Forslag, som først have været for i det andet Thing, i det Hele taget er Noget, som maa anbefales, og som vil være til Gavn for det hele Arbeide i Rigsdagen. Nu vil jeg vel paa ingen Maade nægte, at Nødvendigheden af en saadan Hensyntagen er kommen til at fremtræde noget stærkere i dette Thing end i det andet; men jeg maa dog tillade mig at sige, at jeg troer, at dette tildeels ligger i, at Arbeidsmaaden er noget forskjellig i de to Thing. Dette Thing arbeider øiensynligt hurtigere end det andet. Muligtvis har Fordelingen af Lovforslagene ikke altid været den heldigste — det troer jeg maa indrømmes —, men dertil kommer, som sagt, at dette Thing har en hurtigere Maade at arbejde paa, end det andet Thing. Deraf bliver Følgen, at Arbeidet rykker langsommere frem i det andet Thing, og deraf bliver det atter en Følge, at Lovforslagene i det Hele komme senere ind her i Thinget. Jeg tør paa ingen Maade antage ved disse Bemærkninger at have imødegaaet og besvaret Alt, hvad der kan siges i denne Anledning, men jeg troer dog, at det maa indrømmes, at de maaskee noget kunne bidrage til at formindste den, om jeg saa maa sige, noget bittere Følelse, der gik igjennem det ærede Medlems Udtalelser.

Med Hensyn til et Par Bemærkninger

om Enkeltheder, som den ærede Taler fremkom med, skal jeg tillade mig nogle Ytringer. — Den Tid, der ved det foreliggende Lovforslags § 2 er given til at forberede Eigningen af Skatten i, er ganske vist derved, at Tiden nu er saa fremrykket, bleven overmaade knap og sparsom, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at, hvad der har kunnet gjøres, inden Lovforslaget bliver endelig vedtaget og udførem som Lov, det har jeg foranlediget gjort. Jeg har altsaa det Haab, at det, dersom det lykkes endnu i denne Uge at gennemføre det foreliggende Forslag, vil ved stor Anstrængelse fra Ministeriets Side blive mig muligt i rette Tid at faae alt det udfærdiget, som skal sendes til Eigningscommissionerne, og jeg troer derfor ogsaa, at det vil være rigtigst at bevare den i § 2 nævnte Termin. Det vil ogsaa af det hele Maskineri, hvorved Skatten skal ligned, sees, at det vilde være forbundet med ganske særdeles Ulemper at skyde den nævnte Frist videre ud. — Hvad de Ord angaaer, som det ærede Medlem klagede over i Lovforslagets § 4, nemlig „de i Kommunen bosatte Skatteyderes“, da maa jeg bemærke, at de, hvis jeg ikke tager feil, ere komne ind ved Landsthingets Initiativ. Dersom man vil see § 21 i det Lovforslag, som Landsthinget selv har vedtaget, efter, vil man finde, at der i samme staaer: „Opkrævelsen saavel som Inddrivelsen af Restancer skeer efter de for de kommunale Skatter i Almindelighed gjældende Regler. Communerne indbetale de i samme bosatte Skatteyderes Skattebeløb i Statskassen“. Dette staaer der i Lovforslaget om Reglerne for Indkomstskat, saaledes som Landsthinget vedtog det; det stod derimod ikke i Lovforslaget, som det var kommet fra Folkethinget (Sessien: 30). Nei, det gjorde ikke, thi jeg erindrer godt, at der i det andet Thing var Tvivl om, hvorvidt den Ændring, som saaledes her var foretagen, var en rigtig Ændring, men at man kom til det Resultat, at det var en rigtig Ændring, som man burde slutte sig til. Det ærede Medlem tænkte fornemmelig paa de Skatteydere, der flyttede, og det er ogsaa ganske rigtig, at dette kan berede en lille Vanfærlighed, som dog uden stor Ulempe vil kunne hæves admini-